

Vystoupení prezidenta AOBP RNDr. Jiřího Hynka na Národní vyzbrojovací konferenci dne 9.12.2013

Vážený pane ministře, vážení všichni přítomní zde v sále. Jsem velmi potěšen, že se tato konference pořádá a věřím, že pomůže prohloubit spolupráci resortu obrany s domácím průmyslem.

Není to tak dávno, co jsem na Žofínském fóru hovořil o nepříliš lichotivých číslech týkajících se konkurenceschopnosti ekonomiky České republiky v mezinárodním srovnání. Náš propad na 46. místo těsně před Barbados je alarmující. Otázka zní: Co je příčinou? Lze diskutovat, může-li za to státní správa, průmysl, školství, věda či co ještě dalšího. Já jsem přesvědčen, že základní příčina tkví v tom, že se politici téměř výlučně věnují výdajové části rozpočtu (Tedy, pokud se zrovna nerozhodnou zvýšit daně, což ale vůbec ekonomice neprospívá). A to tak, že před volbami kde komu slibují modré z nebe. A po volbách se starají, jak co nejvíce na výdajích ušetřit.

Toto šetření mi někdy připomíná příběh sedláka, který šetřil tím, že nezasel. A pak se divil, že nevzešlo a on neutřžil.

Nikdo se bohužel nezabývá vytvořením takových podmínek, které by ve svých důsledcích vedly k vyšším příjmům státního rozpočtu přirozenou cestou.

Proč o tom mluvím na Národní konferenci vyzbrojování? Protože jeden ze způsobů, jak zajistit zvýšení příjmů do státního rozpočtu, je pořizovat výstroj a výzbroj od tuzemských výrobců. Bezhlavé škrtnání ani dovozy ze zahraničí příjmovou stránku státního rozpočtu nezvyšují. A takové pořizování nelze bez vzájemné spolupráce průmyslu a státní správy. Snad i proto naše vláda schválila Strategii spolupráce státu s obranným a bezpečnostním průmyslem, a rozhodla na jejím základě o ustavení meziresortní pracovní skupiny zabývající se touto problematikou. Jen je smutné, že tento materiál není znám na středním a nižším stupni ve státní správě, jak se občas mohu přesvědčit osobně. Natož, aby byl respektován.

Ale budme realisté, těžko se situace radikálně změní v krátkém čase. Politická reprezentace se dlouhodobě obraně nevěnuje. Pocit evropského bezpečí spolu s ekonomickou krizí a toho, že toto téma nikterak nepřináší hlasy ve volbách, vedlo k tomu, že rozpočet MO pro rok 2013 činí 1,08% HDP, to je 3,6% ze státního rozpočtu (V roce 2002 to bylo 7,1% z rozpočtu). Ani nová politická garnitura vznikající vládní trojkoalice nemá obranu jako svoji prioritu. Alespoň takto se to na základě mediálních prohlášení dá dovodit.

O ekonomických aspektech pořizování od domácích výrobců jsem již hovořil. Dovolte mi zmínit i pohled bezpečnostní. Každý civilizovaný stát vnímá svůj vlastní obranný průmysl jako nedílnou součást tvorby národní obranyschopnosti. Nedávno jsem byl ve Varšavě na setkání V4+, kde nám byly mimo jiné představeny plánované programy vyzbrojování Polské armády. Názvy programů jako PIORUN, WISLA, TYTAN, KORMORAN, ORKA či MIECZNIK jasně hovoří o tom, pro jaký průmysl jsou tyto projekty určeny. A zahraniční to rozhodně není.

Jsem si vědom, že pozice, ekonomická síla a odhodlání řešit svou vlastní obranu včetně ochoty do této obrany investovat finanční prostředky je v Polsku jiná než u nás. A vnímám, že díky nedostatku zdrojů se v Česku resort obrany soustředí především na splnění závazků, které souvisí s naším členstvím v NATO. Nicméně nelze spoléhat pouze na kolektivní obranu a rezignovat na schopnost mobilizovat domácí průmyslovou základnu v době zvýšeného mezinárodního napětí či velké bezpečnostní krize.

Netajím se tím, že hájím zájmy českého obranného a bezpečnostního průmyslu. Již jsem zmiňoval, že čeští výrobci a jejich zaměstnanci přispívají nemalou měrou do státního rozpočtu. A bylo by pro ně frustrující, kdyby za jimi vytvořené zdroje byly pořizovány výrobky jejich zahraničních konkurentů (i když třeba ze zemí současných spojenců), se kterými

soupeří na zahraničních trzích třetích zemí. Těžko se pak potencionálním zákazníkům vysvětluje, proč by si měli české výrobky pořizovat, když je nemá ani vlastní armáda. Takové nákupy ze zahraničí mohou vést k dalšímu propadu exportu, a tím i snížení příjmové stránky státního rozpočtu. Pak se nabízí otázka, jestli v takovém případě má český průmysl bojovat za vyšší rozpočet ministerstva obrany.

Pevně věřím, že tato konference umožní lepší výměnu informací mezi resortem obrany a českými firmami obranného a bezpečnostního průmyslu. A samozřejmě přinese vzájemné pochopení procesů a úplně ideální by bylo, kdyby díky této konferenci došlo k jejich zefektivnění. A to jak na straně průmyslu, tak struktur ministerstva obrany.

Přeji všem účastníkům této konference úspěšné jednání a děkuji za pozornost.

Jiří Hynek